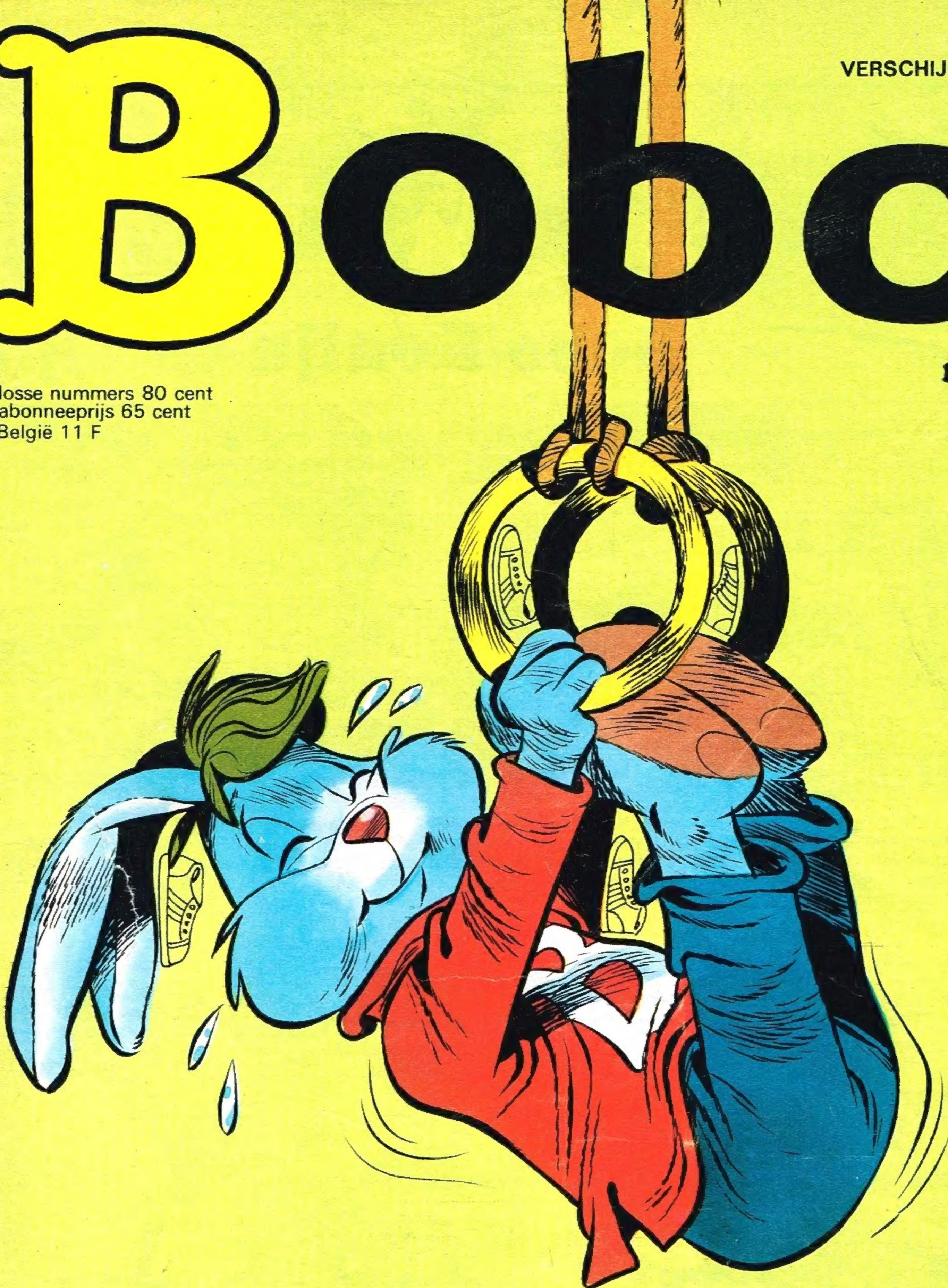
Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

nr. 25

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Bobo kan al heel goed vogelnestjes maken in de ringen... kan jij het ook? In de tekening zijn vier gympjes verstopt. Goed kijken, hoor!

voorleesblad voor peuters en kleuters

Bobo Konijn en zijn

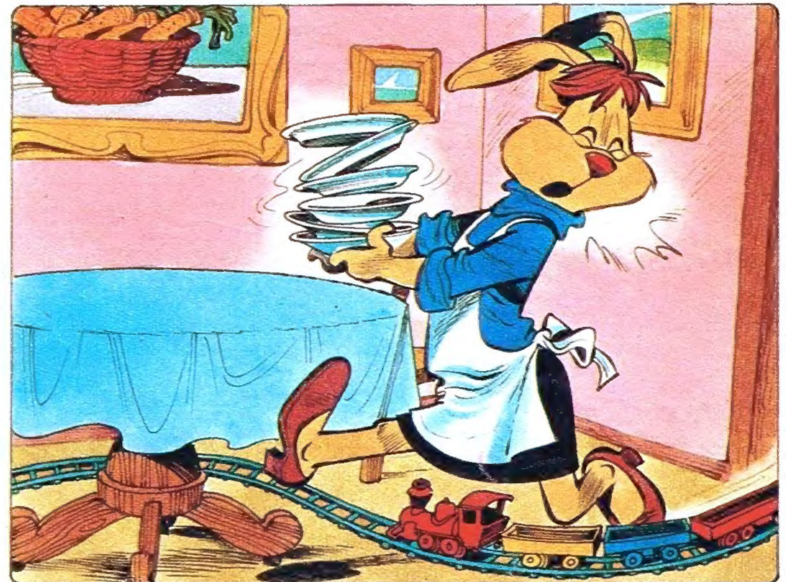

1. Als Tsjoek-Tsjoek met de trein speelt, kan hij een reuze rommel in de huiskamer maken, hoor. Maar wat doet hij nu? Samen met Bobo legt hij een spoorweg door het hele huis! De huiskamer, de keuken, de gang, overal liggen rails. „Dit wordt de grootste spoorweg die we ooit gemaakt hebben," zegt Tsjoek-Tsjoek.

2. „Tuut! Tuut!" roept Tsjoek-Tsjoek. „Laat de trein maar vertrekken Bobo! Daar komt ie! Tuut-tuut!" Maar Mama Konijn is niet zo blij met de grote spoorweg. „Ruimen jullie straks een beetje op!" zegt ze. „Ik moet de tafel gaan dekken!" „Maar mogen we na het eten weer verder gaan spelen?" vraagt Tsjoek-Tsjoek.

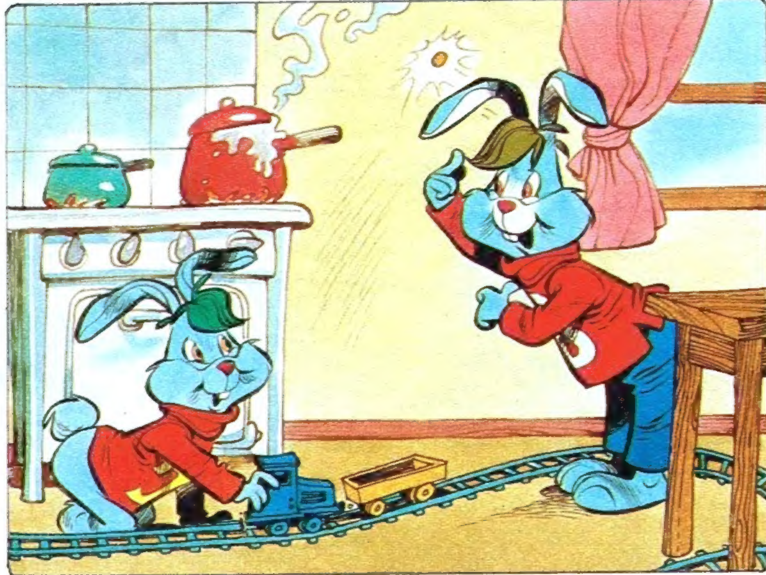
3. Dat weet Mama Konijn nog niet. „Eerst eten!" zegt ze. Bobo en Tsjoek-Tsjoek lopen naar de keuken. „Hier kunnen nog een paar rails aangemaakt worden. Gaat U eens opzij, Mama?" vraagt Bobo aan zijn moeder. „Niks ervan!" zegt Mama Konijn. „De keuken is om eten klaar te maken, en niet voor de treinen!"

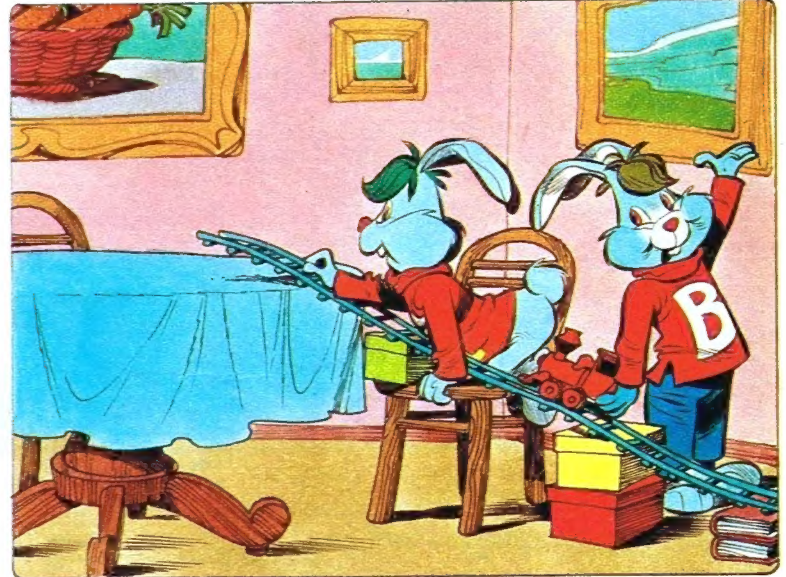
4. Als Mama Konijn de tafel dekt, weet ze niet goed waar ze moet gaan staan. „Waarom helpen jullie mij niet even?" roept ze naar Bobo en Tsjoek-Tsjoek. „Kan niet, tante!" roept Tsjoek-Tsjoek. „Anders komt de trein te laat aan!" „Ja, als jullie niet meehelpen, komt mijn eten te laat op tafel!" roept Mama Konijn dan.

vrolijke familie

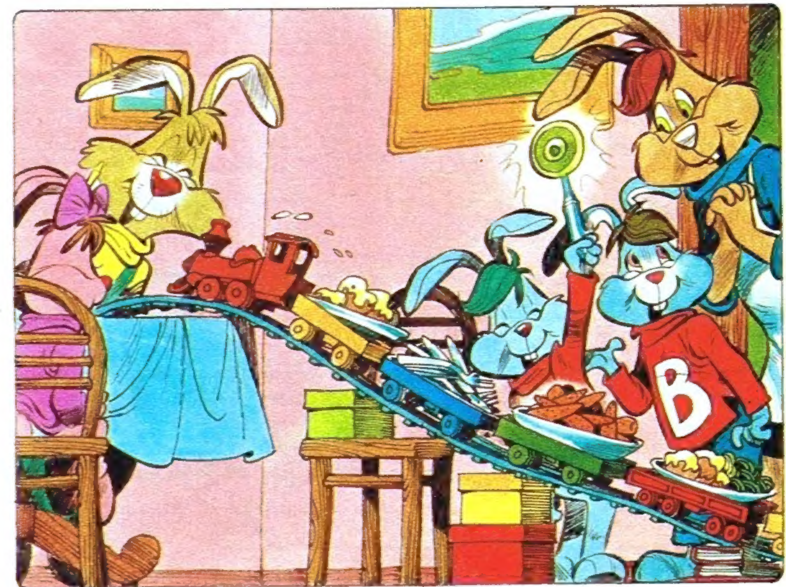
5. „Toch moeten we Mama een beetje helpen!" zegt Bobo tegen Tsjoek-Tsjoek. „Hoe dan?" vraagt Tsjoek-Tsjoek. „Ik ben de treinbestuurder!" Maar dan krijgt Bobo een ideetje. „Weet je wat!" zegt hij tegen zijn neefje. „Ik heb een plannetje waarmee we Mama helpen én verder kunnen spelen met de trein. Let op!"

6. Bobo en Tsjoek-Tsjoek lopen vlug naar de kamer. „Leg jij wat rails over de tafel, Tsjoek-Tsjoek! Zet dan hier dozen neer. Kijk, zo bouwen we nou een berg voor onze trein. Dan kan de trein over de tafel heen rijden!" „Ik snap er nog niks van!" zegt Tsjoek-Tsjoek. „Maar de rails worden in ieder geval weer langer."

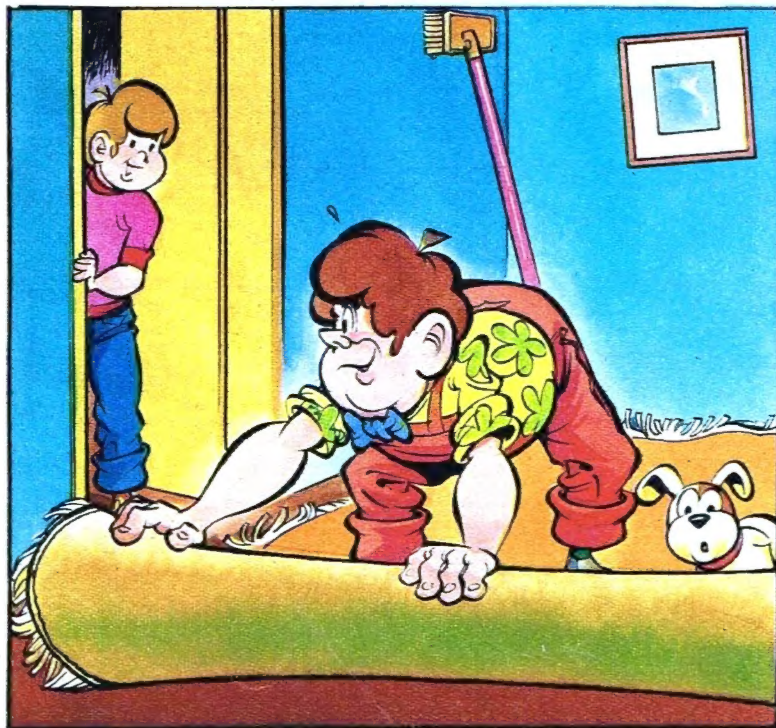
7. „En?" vraagt Mama Konijn. „Hebben jullie de trein in de kamer opgeruimd?" „Eh... nee!" zegt Bobo. „Maar we hebben een plannetje om U te helpen!" „Een plannetje!" zegt Mama Konijn. „Geeft U mij de vorken en messen... en de schaal met worteltjes maar!" zegt Bobo. En Bobo legt het allemaal in de wagonnetjes.

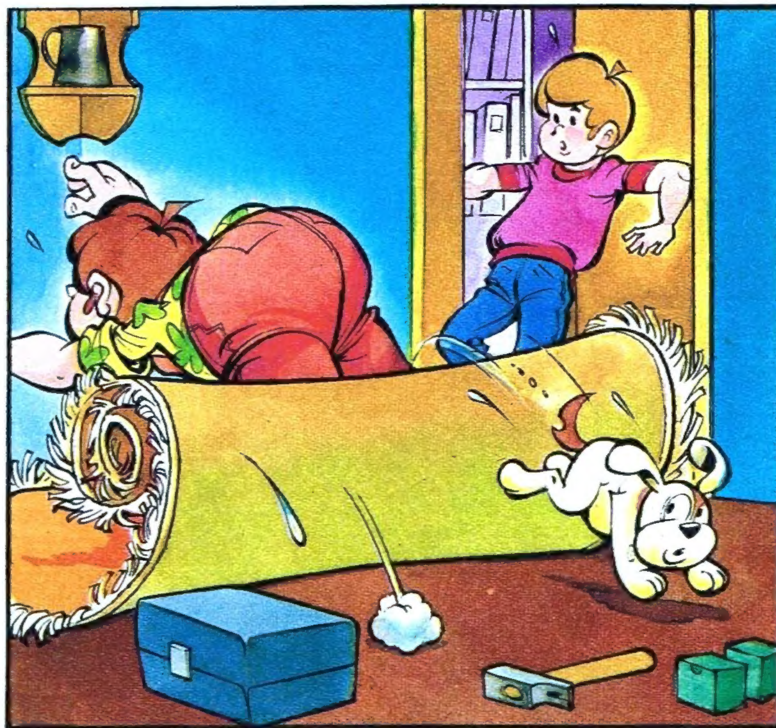
8. Tsjoek-Tsjoek loopt hard naar de keuken. „Tuut, tuut!" roept hij. „Laat de trein maar vertrekken!" Krabbel en Papa Konijn zitten al aan tafel. En dan gebeurt het... „Tuut, tuut. Daar komt de trein!" roept Bobo. En ja, hoor. In de keuken heeft Bobo de schalen op de trein gezet en die rijdt nu zó over de tafel. Slim hè, van Bobo!

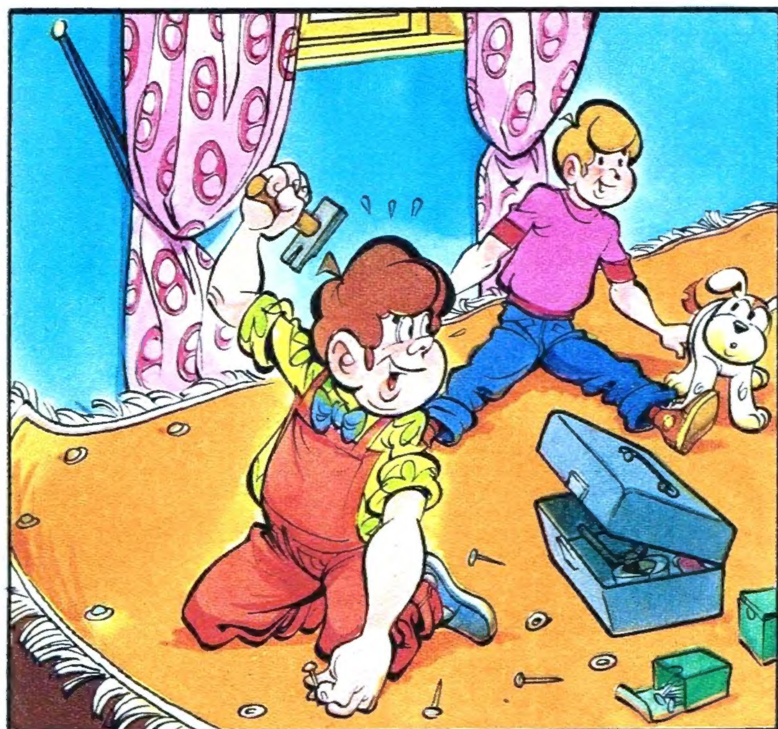
OOM STUNTEL

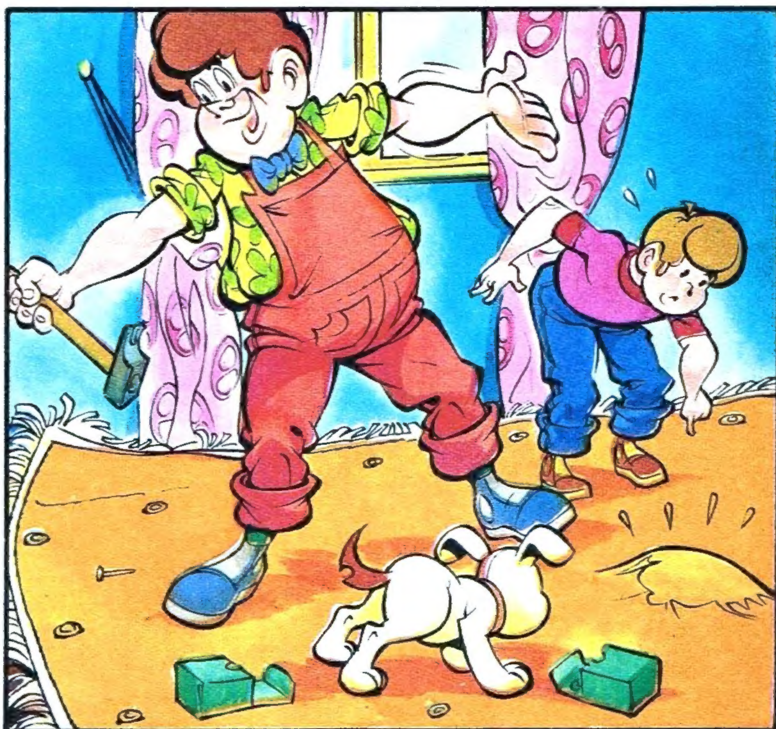
1. Als Heintje bij oom Stuntel de kamer binnenkomt, is het daar een hele kale boel. Alle tafeltjes en stoelen zijn weg! „Niet met vuile schoenen binnenkomen, Hein!" roept oom Stuntel, zonder om te kijken. „Ik ben een nieuw vloerkleed aan het leggen!" „Ja, dat zie ik, oom!" zegt Heintje verwonderd.

2. Maar olala, wat gebeurt er nu? Het kleed is nog niet vastgespijkerd en... aan de andere kant begint het kleed weer op te rollen! Met een vaart botst de rol tegen oom Stuntel op, die erg schrikt natuurlijk. „Oempf!" roept hij. „Ben jij dat, Heintje?" Maar Heintje zegt: „Nee, dat is het kleed, oom!"

3. Oom Stuntel moet nu helemaal opnieuw beginnen. Maar Heintje heeft een slim plannetje: hij gaat aan de ene kant zitten, en houdt het kleed goed vast: nu kan het niet meer wegrollen. Aan de andere kant begint oom Stuntel het kleed vast te spijkeren... een beetje slordig, want het kleed is een beetje lang!

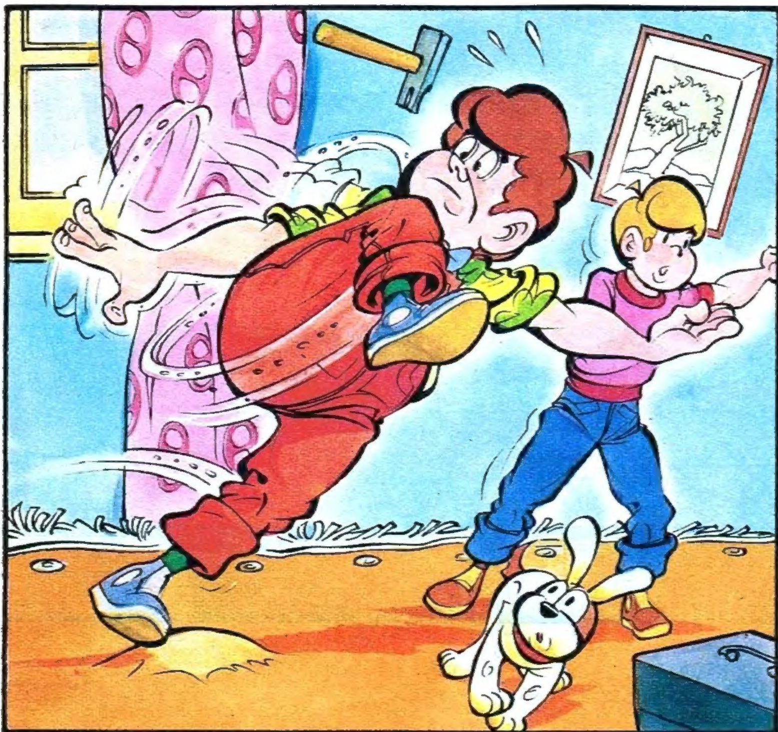

4. Maar dat kan oom Stuntel niet zo erg veel schelen. Die is al veel te blij dat het kleed nu eindelijk vastzit! Na een poosje is hij klaar. „Kijk eens, Heintje, hoe mooi het eruit ziet!" zegt hij trots. Maar Heintje ziet wat anders „Wat is dat voor een bobbel hier?" vraagt hij verbaasd, en hij wijst.

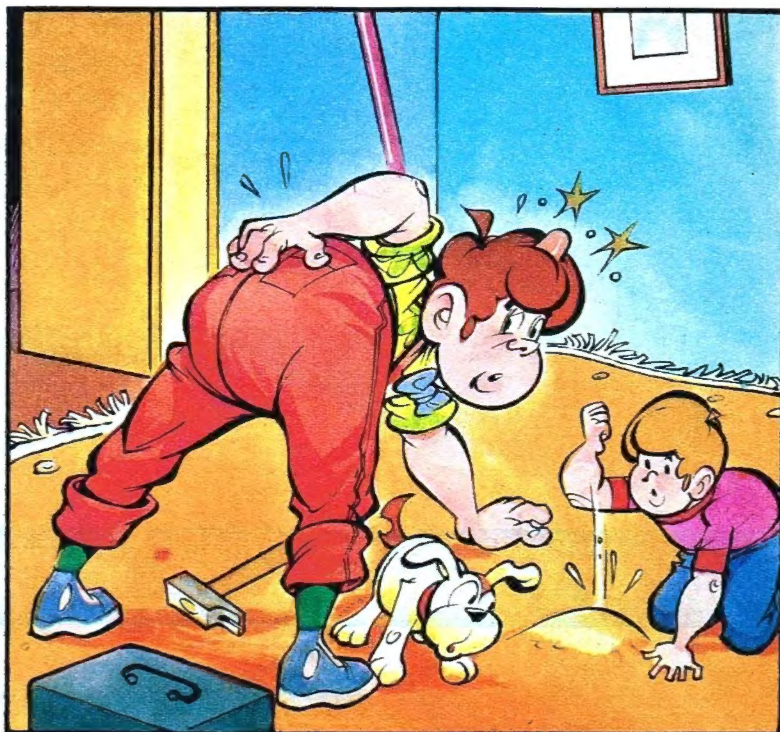

legt een vloerkleed

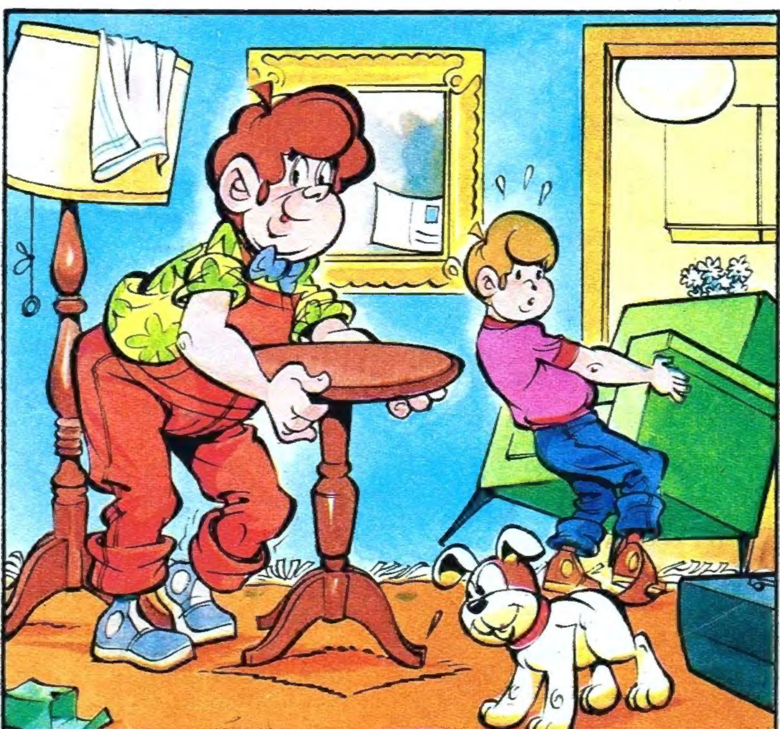
5. „Welke bobbel?" vraagt oom Stuntel. Hij draait zich om, en komt dichterbij. Maar hij kijkt helemaal niet zo goed uit en... daar struikelt hij over de bobbel! „U struikelt erover!" roept Heintje. „Die bobbel bedoelde ik, oom! Hóórt die daar te zitten?" Nee, die bobbel hoort daar natuurlijk helemaal niet!

6. Met een grote buil op zijn hoofd krabbelt oom Stuntel overeind. Maar dan ontdekt hij iets. „Hee, waar is mijn portemonnee?" schrikt hij. „Hij zit niet meer in mijn achterzak!" Intussen onderzoekt Heintje die rare bobbel onder het vloerkleed. Hij tikt erop. „Ik hoor geld rammelen, oom!" zegt hij verbaasd.

7. O, o: die domme oom Stuntel heeft zijn eigen portemonnee onder het vloerkleed vastgespijkerd! Tja, en die kan daar natuurlijk niet blijven zitten... en met een knorrig gezicht pakt oom Stuntel een mes, en snijdt een vierkant in het kleed. „Ja hoor, ik heb hem!" zegt Heintje, en hij pakt de portemonnee.

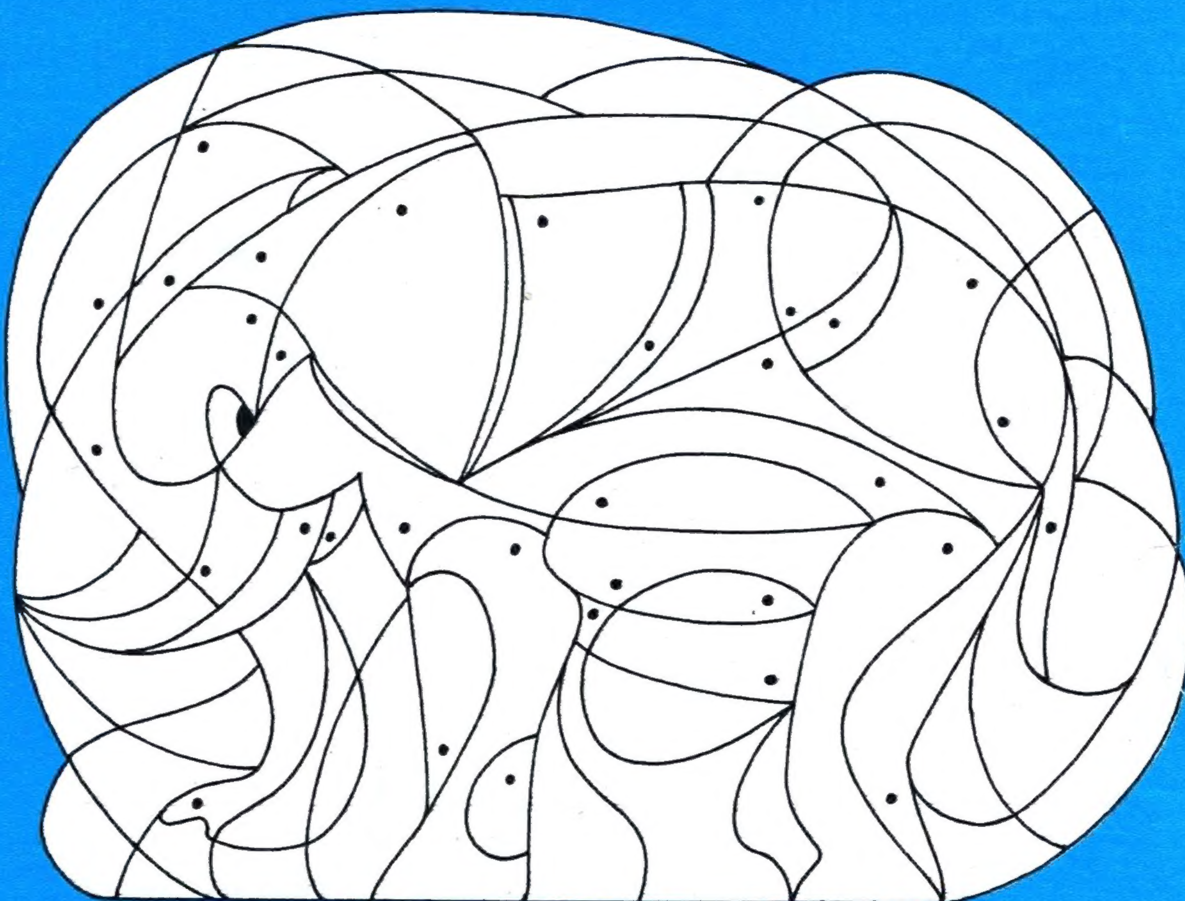

8. Maar wat nu? Er zit nu een groot gat in het vloerkleed! Oom Stuntel legt het stuk er wel weer in, maar het blijft een erg lelijk gezicht. Maar oom Stuntel zegt vrolijk: „Nou, dan zet ik er toch gewoon een tafeltje bovenop?" Heintje denkt: „Hmmm... dan kan hij dáár weer over struikelen!"

Puzzelen met Bobo

Hier zie je een beetje rare puzzel. Je kunt zò niet zien, wat het is. Maar als je nu alle vakjes waar een puntje in staat, kleurt, dan zie je straks een mooie tekening te voorschijn komen. Een kleurtje gebruiken, hoor!

* *

Prijs-foto deze week:
Astrid Veenendaal (3 jaar) met haar moeder v. d. Veldelaan 137 - ZWOLLE.

BOBO'S FOTOHOEKJE

Regelmatig krijgt de redaktie van Bobo leuke foto's toegestuurd, die ouders hebben gemaakt van hun Bobo-kleuter. Daar zaten vaak zùlke aardige foto's bij, dat wij op het idee kwamen hier een regelmatig terugkerend *fotohoekje* van te maken. Heeft u een gezellig, spontaan kiekje van uw kleuter, stuur het dan eens op naar Bobo. Om de andere week wordt er dan in *Bobo's fotohoekje* een ereplaatsje vrijgemaakt voor de „prijs-foto". En... *alle* inzenders kunnen nog rekenen op een aardige verrassing ook!

Het formaat van de foto, *alléén zwart–wit,* mag niet groter zijn dan 6 x 9 cm. Aan de achterkant van de foto zet u in duidelijke blokletters de naam en de leeftijd van uw kleuter, het adres, de woonplaats en de provincie. Bovendien is het noodzakelijk een *negatief* bij te sluiten en een postzegel van 40 cent; dit voor terugzending van foto en negatief

Uw inzending zó adresseren:
Bobofoto, Postbus 6003, Haarlem

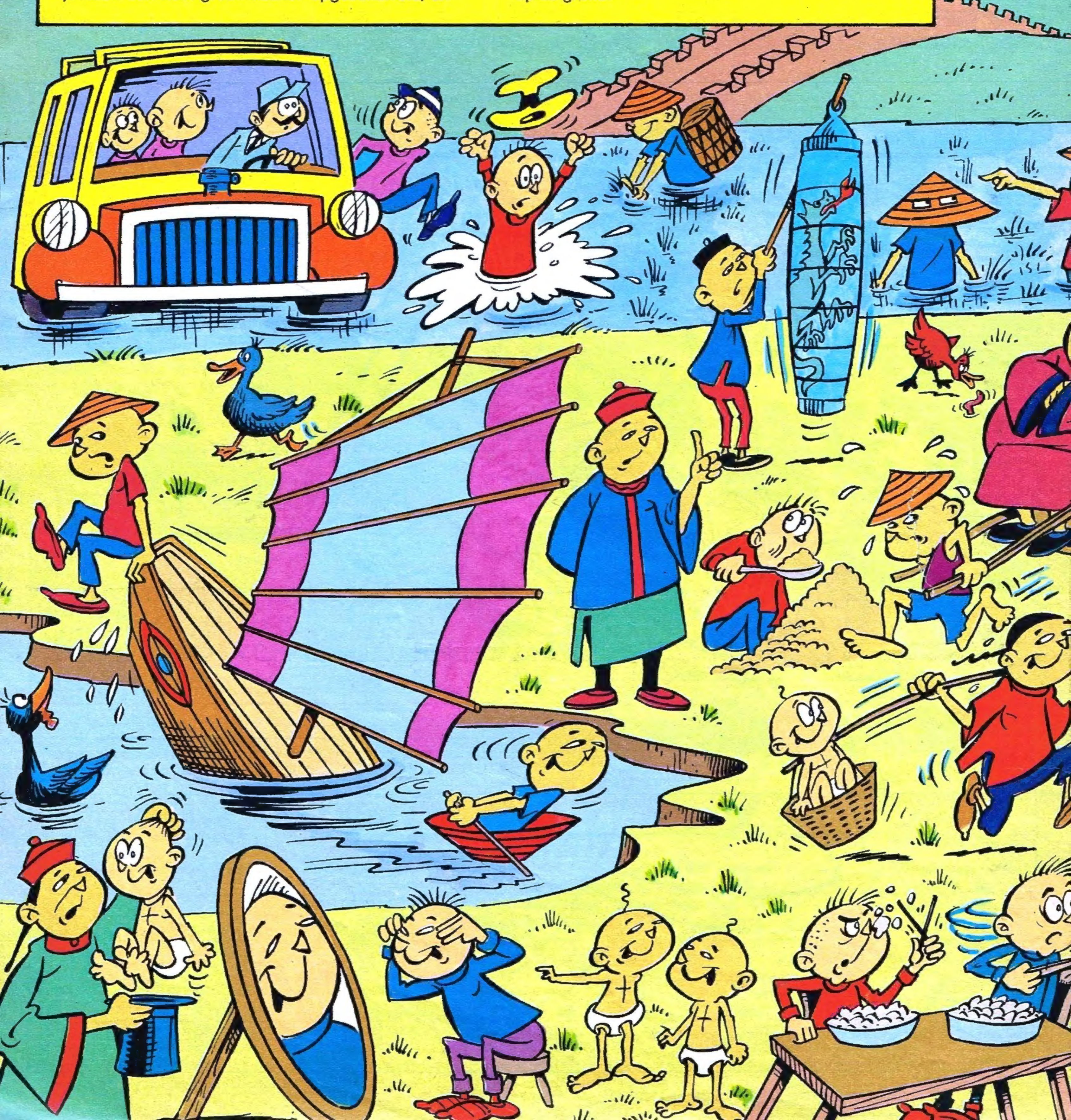
Krabbels eigen kleurplaat

Het is erg warm vandaag en de konijntjes hebben erge dorst gekregen. Mama Konijn heeft nu voor alle konijntjes een glaasje lekkere limonade klaargemaakt. Ze komt de glaasjes zelf brengen. Kun jij de tekening mooi kleuren?

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

De Bollebaasjes zijn in China. Nou, daar kan je een heleboel beleven, hoor. In China eten ze ontzettend veel rijst. Dat doen ze niet met een gewone lepel, zoals wij dat doen, maar… met stokjes. De Chinezen kunnen dat heel erg goed: met stokjes eten. De Bollebaasjes helemaal niet! Kijk maar eens: twee Bollebaasjes zitten aan tafel te eten. De rijst komt overal terecht, behalve in hun mond! Een ander Bollebaasje heeft een heel groot masker opgescharreld, en heeft dat op zijn hoofd gezet. Eén Bollebaasje wordt daar verschrikkelijk bang van… kijk maar eens hoe hard hij loopt! En o, zie je het pilootje in zijn vliegtuig? Dat is nu een echt drakevliegtuig geworden! Een ander Bollebaasje heeft een mooie lampion, om mee te wandelen. Maar tjongejonge, wat is die lampion groot… Het bollebaasje moet zijn arm verschrikkelijk hoog houden, anders komt de lampion op de grond!

De hoed van Barend

Op een dag loopt Barend de reus door een vreemd bos. Het regent, en hij is zijn hoed kwijt. Hij wordt dan ook helemaal nat! „Hè, wat vervelend nou!" moppert Barend. „Hoe kom ik nu aan een nieuwe hoed? Ik weet hier helemaal de weg niet en misschien woont hier niet eens iemand!" Opeens komt hij bij een open plek. „Hee, daar ligt een mensendorp!" denkt Barend. „Maar ik moet wel voorzichtig zijn, anders trap ik hun huisjes kapot!" Voorzichtig loopt Barend langs het dorp heen. „Maar... wacht eens! Misschien woont daar ook wel een hoedenmaker!" denkt Barend. Hij gaat op de grond liggen en hij komt dan met zijn gezicht precies voor een huisje terecht.

Voorzichtig tikt hij met een takje tegen het raam. Langzaam gaat de deur van het huisje open en daar staat een mannetje in de deuropening. „Ja, wie is daar?" vraagt hij. Maar opeens ziet hij een groot oog boven zich. „O, tjeetje! Wat is dat nu?" zegt het mannetje verschrikt. „Kalm maar, hoor!" zegt Barend. „Ik ben Barend de reus. Ik ben wel een beetje groot, maar ik ben wel aardig, hoor!" „Nou, gelukkig maar!" zucht het mannetje. „Ik schrok wel een beetje, hoor. Ik heb nog nooit een reus gezien, moet u weten! Kan ik u misschien ergens mee helpen?" „Ja!" zegt Barend. „Woont hier soms een hoedenmaker in het dorp?" „Twee huizen verder woont er één!" zegt het mannetje. „Maar, moet hij een hoed voor ù maken?" „Ik heb m'n hoed verloren!" zegt Barend. „En iedere keer als het gaat regenen, word ik nat!" Het mannetje loopt weg. „Ik ga het hem wel even vragen!" roept hij opgewekt. Hij klopt op de deur van de hoedenmaker. De deur gaat open en een mannetje met wat lappen stof in zijn handen staat op de drempel. Hij heeft Barend al gezien, dus hij schrikt niet meer van hem. „Hoedenmakertje, kun jij een hoed voor mij maken?" vraagt Barend aan hem. „Nou, dat zal wel moeilijk worden!" zegt het hoedenmakertje, „maar ik zal het proberen. Hoe moet hij eruit zien?" Barend vertelt wat voor een soort hoed hij wil hebben en het hoedenmakertje gaat meteen aan het werk. Hij doet het maar buiten, want de hoed moet nog groter worden dan zijn eigen huis! Gelukkig heeft het hoedenma-

kertje nog genoeg stof in huis voor zo'n grote hoed. Het mannetje waar Barend eerst mee heeft gepraat, helpt mee, want ze moeten nu natuurlijk ook een hele grote naald gebruiken! Ze zijn er de hele dag mee bezig.
Eindelijk, het is al laat geworden, is de hoed klaar. „Wilt u hem even opzetten?" vraagt het hoedenmakertje aan Barend. Barend pakt de hoed voorzichtig op en wil hem op zijn hoofd zetten. „Maar... hij past niet! Hij is nóg te klein!" zegt Barend. Het hoedenmakertje kijkt erg verdrietig. „O, dan moet ik weer helemaal opnieuw beginnen! En wat moeten we nu met deze hoed?" vraagt het hoedenmakertje. „Ik weet al wat!" zegt zijn buurman. „Wij hebben toch nog steeds een feestzaal nodig voor het dorp. Kunnen we van die hoed geen feestzaal maken, met raampjes en zo erin?" „Ja, zeg! Dat is een goed idee," roept het hoedenmakertje. „Maar ja, meneer de reus moet het ook goed vinden, want het is eigenlijk *zijn* hoed!" Het hoedenmakertje vraagt meteen aan Barend wat hij er van vindt. „Nou!" zegt Barend. „Ik vind het best hoor. De hoed is me toch te klein! Maar dan moeten jullie morgen wel een nieuwe hoed voor me maken, want ik heb ècht een hoed nodig!" Nou, dat wil het hoedenmakertje wel! Hij roept meteen alle mensen van het dorp bij elkaar en ze gaan met z'n allen aan het werk om van de hoed een feestzaal te maken! Een paar mensen hebben nog een paar kleden over en die komen ze nu met kruiwagens brengen. Weer andere mensen hebben nog stoelen over, of een tafel. De tuinman komt met allemaal plantjes en bossen bloemen aangehold. De timmerman maakt gauw een paar ramen in de hoed en ook een deur. Een paar kinderen hebben allemaal slingers en lampionnetjes opgezocht en die gaan ze ophangen. En de naaister maakt nog gauw vrolijke gordijntjes om voor de ramen te hangen! Dan komt de muziekkapel om de hoed feestelijk te openen. De mensen hebben ook een groot lint om de hoed-feestzaal gemaakt en dat moet Barend doorknippen. Dan kan het feest beginnen! Barend past natuurlijk niet in de zaal, maar hij gaat buiten, voor de deur zitten, en af en toe komen een paar mensen hem een kruiwagen met gebakjes en een kruiwagen met prikkellimonade brengen. En dat vindt Barend maar wàt lekker! De mensen van het dorp spreken met Barend af, dat ze morgen met z'n allen een mooie nieuwe hoed voor hem zullen maken, en hij hoeft er niets voor te betalen!

Wat een pen!

Bobo heeft een plan verzonnen:
Weet je wat? Hij schrijft een brief
aan z'n oma, en da's leuk, hoor...
Bobo's oma is héél lief!

Bobo pakt meteen z'n pen en
ook een mooi vel wit papier.
„Lieve oma," zo begint hij,
„o, we hebben zo'n plezier!"

Maar opeens gooit Bobo woedend
't briefje voor zijn oma weg.
Tjeetje, nee, 't gaat helemáál niet...
Bah, die pen gaat lekken, zeg!

Tjongejonge, wat een vlekken,
op de regels, overal!
Nee hoor, zo wordt het een knoei-brief.
Wat te doen met dit geval?

„Maar ik weet nog wel wat anders...
kleurpotloden!" denkt Bobo.
Oma hóudt van tekeningen.
Nou, dan doe ik dàt! Ozo!"

simmie het olifantje met de lange slurf

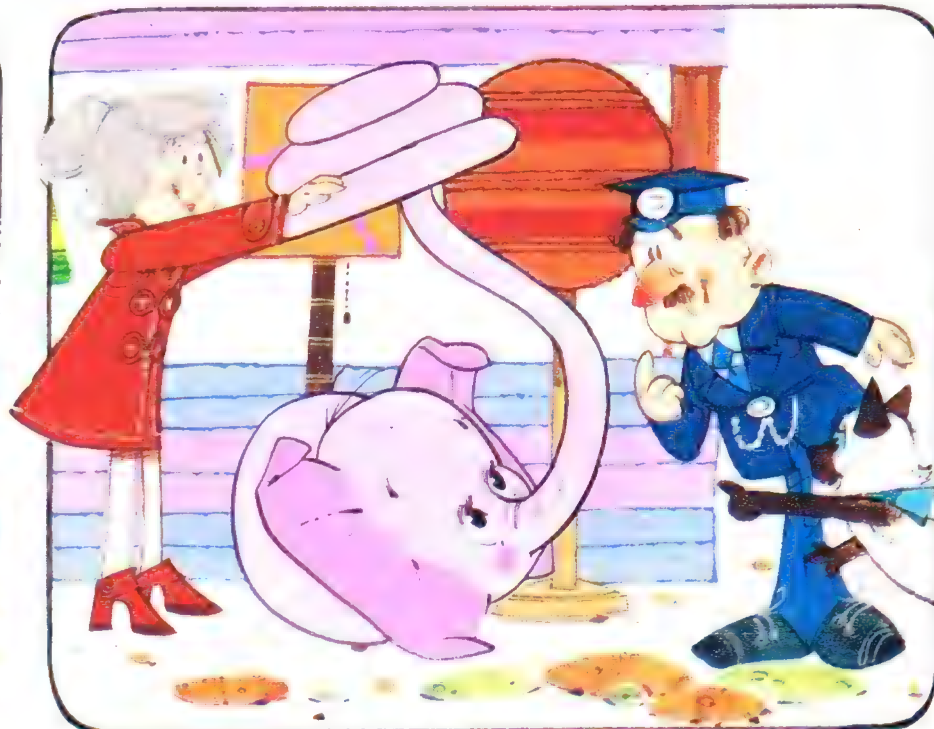
1. Simmie is de weg kwijtgeraakt. Een paar minuutjes geleden nog liep hij met Rongrong te wandelen, maar ineens ziet Simmie zijn vriendje niet meer! Wat moet ik nu doen, denkt Simmie. Zonder Rongrong is het lang zo leuk niet op de markt!

2. Plotseling ziet Simmie een politieman op hem toelopen. „Maar ik heb toch niets gedaan!" denkt Simmie. „Vlug, ik moet hard weglopen!" En vlug loopt Simmie tussen de stalletjes door. Bij een lampenstalletje blijft hij moe staan.

3. Maar o, die Simmie! De politie-agent loopt Simmie helemaal niet achterna omdat hij iets gedaan heeft, maar... omdat Rongrong hem heeft gevraagd zijn olifante-vriendje op te zoeken! Maar Simmie weet dat niet en...

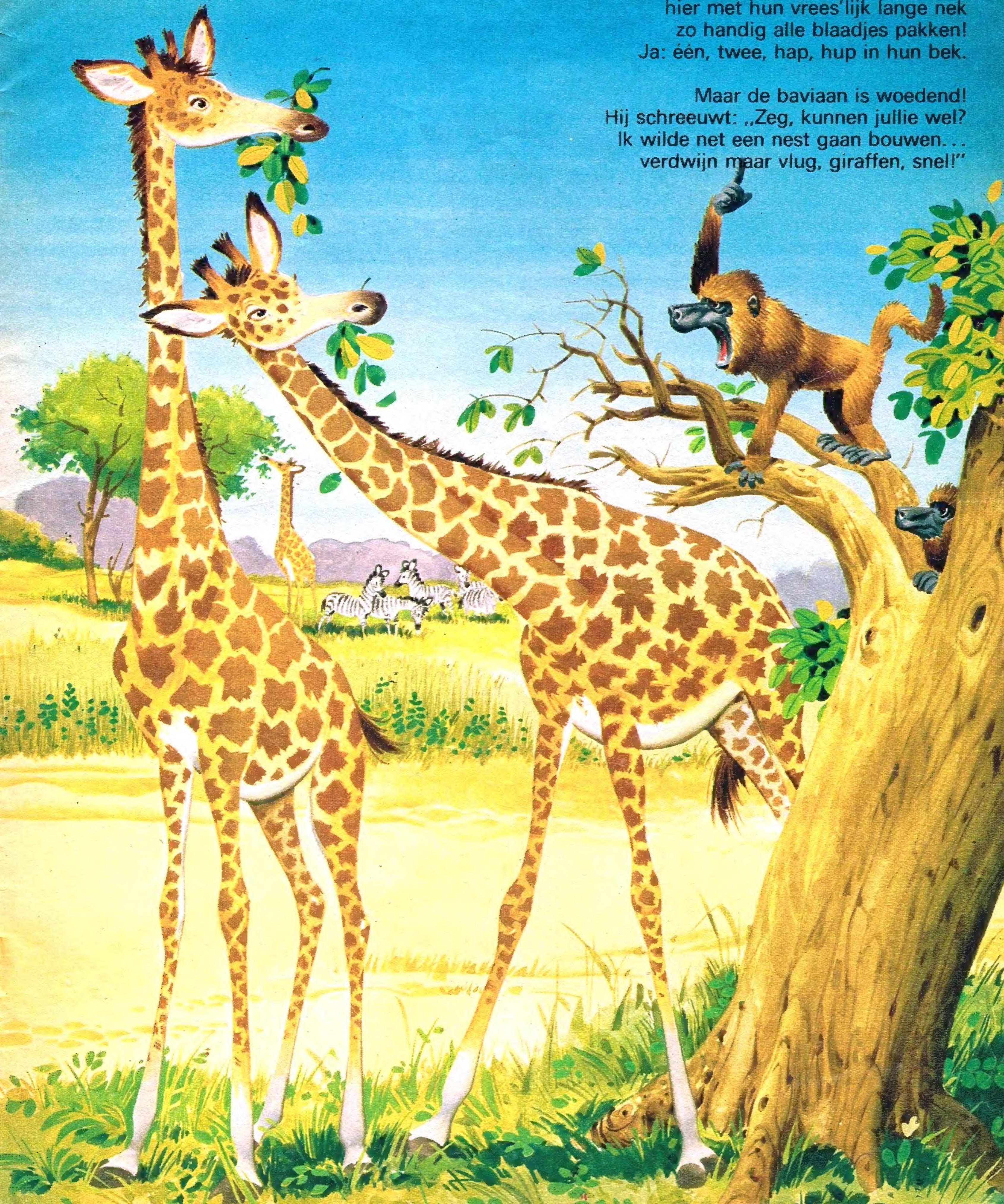

4. hij doet net of hij een lamp is! Een mevrouw vindt de olifante-lamp zo verschrikkelijk mooi, dat ze hem meteen wil kopen. „Help!" roept Simmie. Meteen zien ze het allemaal: dat is geen lamp, dat is een olifant! „Gelukkig, we hebben elkaar weer gevonden..." zucht Rongrong blij.

Kijk nou eens...

. . . hoe die twee giraffen
hier met hun vrees'lijk lange nek
zo handig alle blaadjes pakken!
Ja: één, twee, hap, hup in hun bek.

Maar de baviaan is woedend!
Hij schreeuwt: ,,Zeg, kunnen jullie wel?
Ik wilde net een nest gaan bouwen. . .
verdwijn maar vlug, giraffen, snel!''

GA JE MEE NAAR

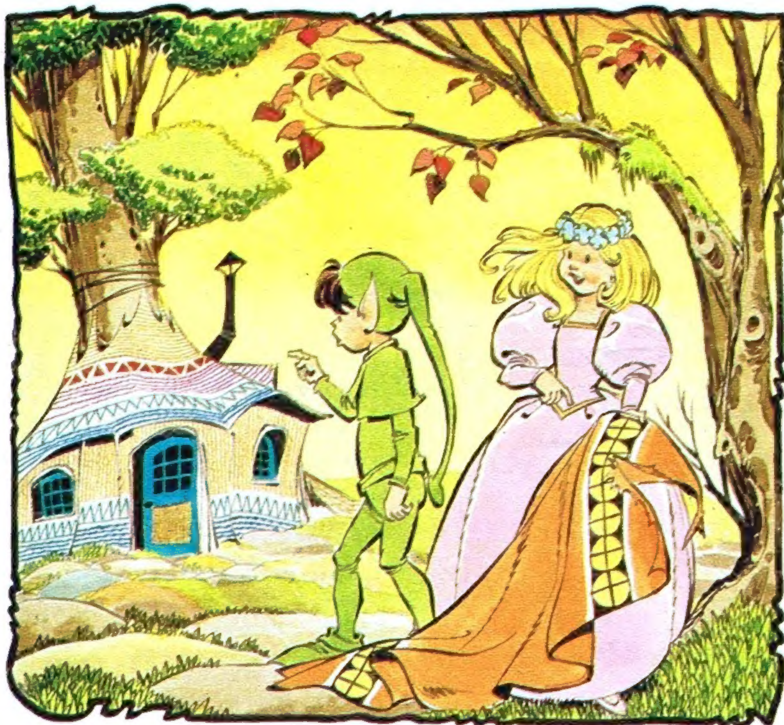
1. Pukkie en Wanda maken een tochtje op hun vliegend tapijtje. Ze hebben al een heel stukje gevlogen, als Pukkie opeens roept: „Oei, Wanda, kijk eens wat een donkere wolken daar!"

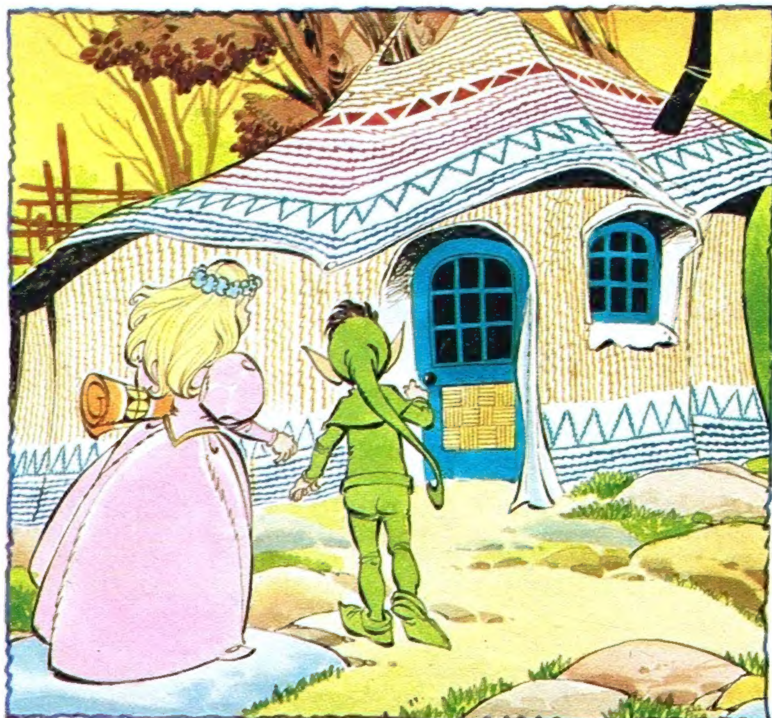
2. Ja, Wanda ziet het ook. Even later begint het verschrikkelijk te stormen! Pukkie en Wanda moeten zich erg goed vasthouden om niet van het kleedje te vallen!

3. Na een hele poos is de storm pas over. Het kleedje van Pukkie en Wanda is bovenop een struik gekomen. Maar waar zijn ze nu precies? „Laten we er in ieder geval eerst afklimmen!" zegt Pukkie, en hij begint al. „Voorzichtig, hoor Pukkie!" zegt Wanda. Ze zijn maar wat blij dat de storm nu afgelopen is!

4. Verdrietig houdt Wanda het kleedje in de hoogte. „Kijk eens, het is helemaal stuk gegaan in de storm!" zegt ze. „Zo kunnen we niet terug... het kleedje moet eerst gemaakt worden!" Maar Pukkie heeft al wat ontdekt. „Kijk eens, Wanda," roept hij. „Daar staat een huisje. Daar kunnen we wel hulp halen!"

5. Voorzichtig lopen Pukkie en Wanda dichterbij. „Wat een raar huisje!" fluistert Pukkie. „Ja..." zegt Wanda. „Het lijkt wel of het helemaal van wol is!" Ja, Pukkie en Wanda hebben gelijk: het huisje is gebreid! Pukkie en Wanda gluren door het deurtje naar binnen. „Is er iemand thuis?" vraagt Wanda zachtjes.

Weekblad **Bobo** | Een uitgave van Oberon bv uitgeverij voor jeugd en sport Postbus 6003 Ceylon 5-25, Haarlem tel. (023) 33 90 40

nr. 25 — 21 juni 1974

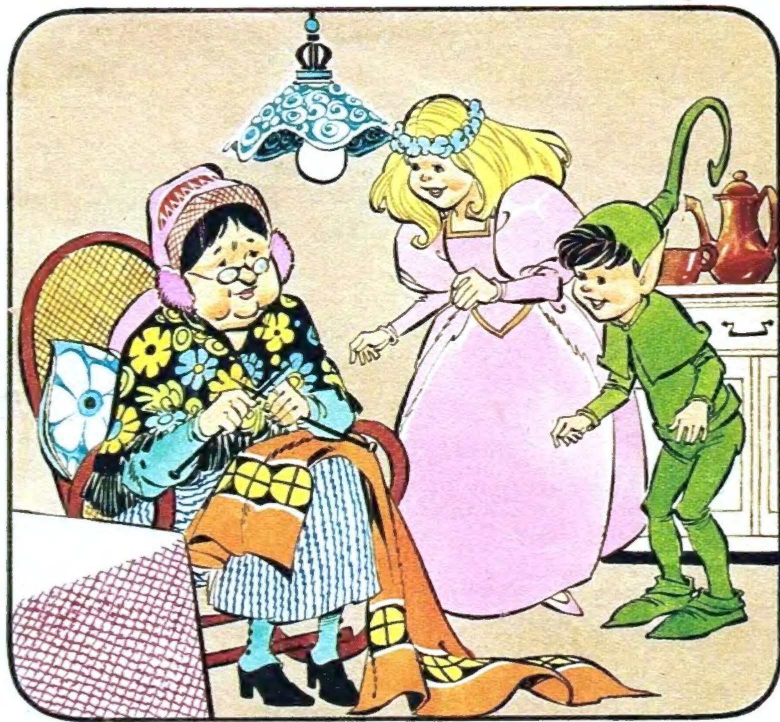
Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt vóór de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

6. Ze lopen naar binnen. Ja! Daar zit een vrouwtje! „Dag!" lacht die vriendelijk. „Ik ben juffrouw Bollebrei!" Pukkie en Wanda vertellen wat er gebeurd is. Juffrouw Bollebrei vertelt dan, dat zij haar hele huisje en alles erin zelf gebreid heeft. „Maar nu vind ik breien helemaal niet leuk meer… maar ik moet wel!"

7. Daar begrijpen Pukkie en Wanda niets van! „Een huisje van wol tocht zo!" legt juffrouw Bollebrei uit. „En nu moet ik steeds maar zakdoeken breien, want ik word er zo verkouden van!" „Ik heb een ideetje!" roept Wanda dan. „Als u ons kleedje weer heel breit, weet ik wel iets om te maken dat u nooit meer verkouden wordt!"

8. Het vrouwtje begint meteen, en even later is het kleedje af! En weet je wat Wanda dan doet? Ze tovert boven het huisje een mooi plastic dakje… dan kan de wind er niet meer bij komen! „Hoera!" roept vrouwtje Bollebrei. „Nu kan ik nooit meer verkouden worden… en hoef ik geen zakdoeken meer te breien!"

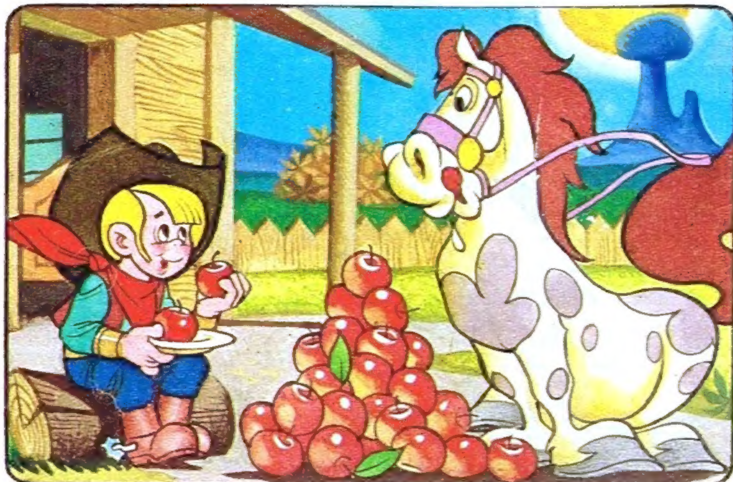
9. Ja, ze is nu verschrikkelijk blij. „Ik ga nooit meer breien!" belooft ze plechtig. „Ik heb al veel te veel gebreid… ik ga nu lekker borduren!" Pukkie en Wanda moeten daar wel een beetje om lachen. Die juffrouw Bollebrei! Dan klimmen ze weer op hun kleedje. „Dag!" roepen ze. „We komen heel gauw weer eens terug!"

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. 129 Huronstreet Oshawa – Ont. Att. Mr G. Altena. © 1974 Oberon bv. Haarlem, Holland. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,– verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO".

Jimmie de cowboy

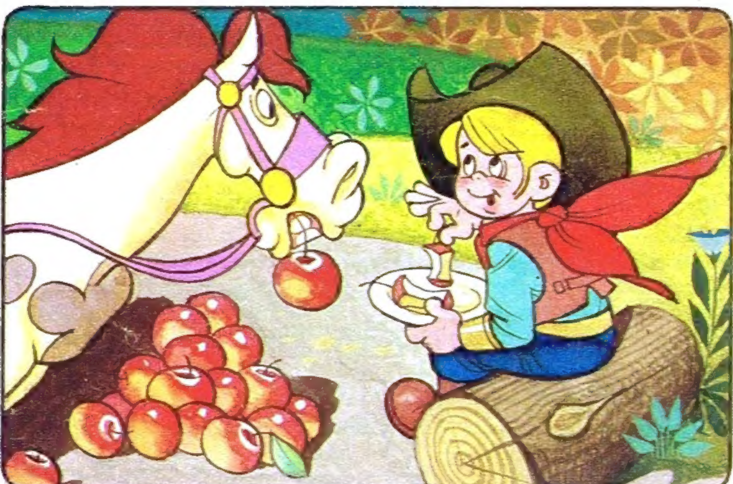

1. Jimmie de Cowboy en zijn paard Appel zitten lekker in het zonnetje voor het huis. Ze zijn appels aan het eten. Je snapt natuurlijk wel, dat Appel verschrikkelijk zit te smullen. Ze is nu eenmaal dol op appels!

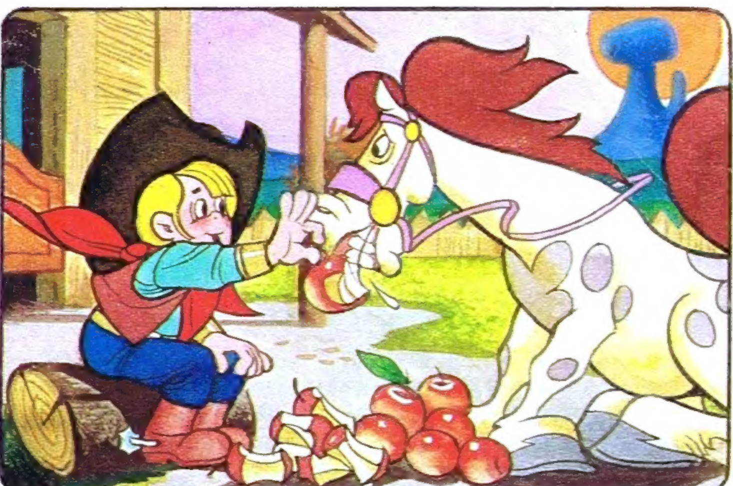
2. Alleen… Appel eet de appels anders op dan Jimmie. Appel eet ook het steeltje en het klokhuis op! Jimmie niet. Jimmie eet precies om het klokhuis heen. En Appel zit vreselijk te smakken. Zo lekker vindt ze de appels!

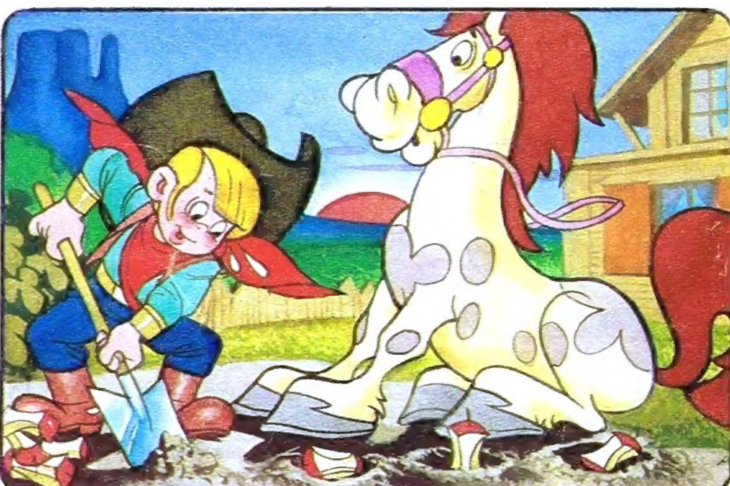
3. Opeens ziet Appel, dat Jimmie zijn appels heel anders opeet. „Waarom zou hij dat doen?" denkt ze bij zichzelf. „Ik ga het hem maar eens vragen! Jimmie, waarom eet jij je appels zo op?" vraagt ze dan.

4. „Nou!" zegt Jimmie. „Ik vind de pitjes niet zo lekker. Die gaan altijd tussen m'n tanden zitten. En als ik het klokhuis, met de pitjes er nog in, onder de grond stop, groeit er misschien een nieuwe appelboom uit!"

5. Dat is slim van Jimmie! „Dat ik daar zelf niet aan gedacht heb!" denkt Appel. „Als ik weer een appel ga eten, eet ik het klokhuis niet op!" Maar ja, dat is natuurlijk wel een beetje moeilijk voor een paard.

6. Maar Jimmie helpt Appel. Hij houdt de appel vast, en dan eet Appel om het klokhuis heen. Als ze al een heleboel appels gegeten hebben, gaat Jimmie de klokhuizen begraven. „Mmmm, nu krijgen we nog meer appels!" denkt Appel.